

FÉDÉRATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE

SECRETARIAT GÉNÉRAL: 13, Place Albert I - 6530 Thuin (Belgique)

FCI standard č.: 137 / 5.6.2002 / D

PYRENEJSKÝ HORSKÝ PES

(Chien de montagne des Pyrénées)

PŘEKLAD DO NĚMČINY: Dr. J.-M. Paschoud a paní R. Binder

ZEMĚ PŮVODU: Francie

DATUM PUBLIKACE PLATNÉHO ORIGINÁLNÍHO STANDARDU: 13. 03. 2001.

POUŽITÍ: Pásevecký pes k ochraně stád v horách.

KLASIFIKACE FCI: Skupina 2 pinčové a knírači -
molosové - švýcarští salašnickí psi a jiná plemena.
Sekce 2.2 molosové, horští psi.
Bez pracovní zkoušky

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED: Pyrenejský horský pes je v Pyrenejích znám odnepaměti, byl znám již ve středověku a používal se k ostraze zámků; jeho existence byla zdokumentována Gastonem Phoebem již ve 14. století. V 17. století byl vysoce ceněn jako společenský pes; pohyboval se také na skvělém dvoře Ludvíka XIV. První podrobný popis tohoto plemene v knize hraběte von Bylandt pochází z roku 1897. O deset let později byl založen první klub milovníků tohoto plemene a v roce 1923 nechal "Spolek milovníků pyrenejských horských psů" na popud pana Bernarda Sénac-Lagrange zapsat první oficiální standard plemene u SCC (Société Centrale Canine de France). Dnešní standard vychází ze standardu z roku 1923, ale stále ještě se mu velmi podobá; od té doby byla ve standardu provedena především upřesnění jeho znění.

CELKOVÝ VZHLED: velký, impozantní, mohutně stavěný pes, ale nikoliv bez jisté elegance.

DŮLEŽITÉ PROPORCE:

- Nejširší část mozkovny odpovídá její délce.
- Tlama je poněkud kratší než mozkovna.
- Délka trupu měřená od vrcholu ramene k sedacímu hrbolu přiměřeně lehce přesahuje kohoutkovou výšku.
- Hloubka hrudníku odpovídá polovině kohoutkové výšky, nebo je poněkud menší.

CHOVÁNÍ / CHARAKTER (POVAHA): Protože se tento pes používal výhradně na ochranu stád před útoky šelem, spočíval výběr při jeho chovu v hodnocení vlastností hlídače, v impozantním a odstrašujícím vystupování a také ve vztahu k jeho stádu. Vlastnosti, které z takového výběru vyplynuly, jsou síla a obratnost, ale také dobromyslnost a úzký vztah k jeho chráněncům. Tento strážní pes má sklony k nezávislosti a vlastní iniciativě, které vyžadují od jeho pána určitou autoritu.

HLAVA: V poměru k velikosti psa není tak mohutná; hlava je ze stran poměrně plochá.

MOZKOVNA:

Lebka: Nejširší část mozkovny odpovídá její délce. Je lehce klenutá, protože výstupek temenní kosti je snadno hmatatelný. Týlní hrbol je viditelný, takže mozkovna tvoří ve své zadní části lomený oblouk. Nadočnicové oblouky nejsou zdůrazněné a čelní rýha je při ohmatání mezi očima jen stěží hmatatelná.

Stop: V mírném sklonu.

LEBKA OBLIČEJOVÉ ČÁSTI:

Nosní houba: Zcela černá.

Tlama: Široká, poněkud kratší než mozkovna, pozvolna se zužuje k nosní houbě. Při pohledu shora má podobu písmene V se zaoblenou špičkou. Mezi očima je dobře vyplněná.

Pysky: Málo visící pysky pokrývají těsně dolní čelist; jsou černé nebo velmi silně černě skvrnité; totéž platí i pro patro.

Čelisti / zuby: Skus musí být úplný, zuby jsou zdravé a bílé. Nůžkový skus (řezáky v horní čelisti těsně přesahují řezáky v dolní čelisti a jsou s nimi v kontaktu). Klešťový skus je přípustný i v případě, že oba prostřední řezáky dolní čelisti jsou lehce skloněné kupředu.

Oči: Spíše malé, mandlového tvaru, lehce šikmo posazené; chytrý a rozvážlivý výraz; barvy tmavého jantaru. Černě lemovaná víčka nejsou nikdy povolena. Pohled je mírný a zasněný.

Uši: posazené ve výšce očí, poměrně malé, trojúhelníkovitého tvaru se zaoblenou špičkou. Visí a ploše přiléhají k hlavě; při pozornosti psa jsou nesené poněkud výše.

KRK: silný, poměrně krátký, s málo vyvinutým lalokem.

TRUP: Délka trupu měřená od vrcholu ramene k sedacímu hrbolu přiměřeně lehce přesahuje kohoutkovou výšku. Vzdálenost od hrudní kosti k zemi měří přibližně polovinu kohoutkové výšky, v žádném případě však nesmí být menší.

Horní linie z profilu: dobře pevná a stabilní.

Kohoutek: Široký.

Hřbet: Dobré délky, pevný.

Bedra: Středně dlouhá.

Zád: lehce zešikmená, se značně vystouplou kyčelní kostí.

Hrud: Není příliš hluboká, ale je široká a dlouhá. Dosahuje až na úroveň loktů, ale nesáhá hlouběji. Hloubka hrudníku odpovídá polovině kohoutkové výšky, nebo je poněkud menší. Žebra jsou lehce zaoblená.

Slabiny: Málo hluboké.

OCAS: Dosahuje nejméně k patní kosti. Je huňatý a tvoří prapor. V klidu je nesen hluboko, přednostně s háčkem na konci; při vzbuzené pozornosti psa je nesen vysoko a je silně zatočený, přičemž špička ocasu se dotýká beder (obyvatelé pyrenejských hor o něm tvrdí, že "dělá přemet" nad hřbetem - "arroundera").

KONČETINY

HRUDNÍ KONČETINA: Hrudní končetiny jsou silné a svisle postavené.

Plece: Středně zešikmené.

Nadloktí: Dobře osvalené, středně dlouhé.

Předloktí: Rovné, silné, dobře osrstěné (s praporci).

Zápěstí: Umístěno v prodloužení předloktí.

Nadprstí: Lehce šikmo postavené.

Tlapy hrudních končetin: Poněkud podlouhlé, kompaktní s trochu klenutými prsty.

PÁNEVNÍ KONČETINY: Osrstění zadních končetin (s praporci) je hustší a delší než hrudních končetin. Při pohledu zezadu jsou pánevní končetiny postaveny kolmo k zemi.

Stehna: Nepříliš dlouhá, přiměřeně šikmá; osvalení je silně vyvinuté a oblé a plasticky vystupuje.

Kolena: Mírně zaúhlená, umístěná souběžně s osou těla.

Lýtka: Středně dlouhá, silná.

Hlezno: Široké, suché, přiměřeně zaúhlené.

Tlapy pánevních končetin: Poněkud podlouhlé, kompaktní s trochu klenutými prsty.

Paspárky: Obě pánevní končetiny nesou dvojité dobře vyvinuté paspárky. Hrudní končetiny někdy mají jednoduché nebo dvojité paspárky.

POHYB / CHODY: Pohyb pyrenejského horského psa je plný síly a volný, nikdy není těžkopádný; průběh pohybu je spíše prostorný než rychlý a je velmi pružný a elegantní. Zaúhlení dovoluje psovi stejnoměrný a vytrvalý pohyb vpřed.

KUŽE: Silná a poddajná (pružná); často se na celém těle vyskytují pigmentované skvrny.

OSRSTĚNÍ

SRST: Hustá a hladká, poměrně dlouhá a pružná; na plecích a na hřbetě je poměrně křehká; delší na ocasu a na krku, kde smí být lehce zvlněná. Srst na kalhotách je jemnější, více podobná vlně a velmi hustá. Podsada je rovněž velmi hustá.

BARVA: Bílá nebo bílá s šedými (jezevčími nebo vlkošedými), světle žlutými nebo oranžovými (zrzavými) skvrnami na hlavě, uších a u kořene ocasu, někdy také po těle. Znakům v barvě jezevčí šedé se dává přednost.

VELIKOST A HMOTNOST :

Kohoutková výška: U psů: 70 - 80 cm
u fen: 65 - 75 cm

U velmi typických jedinců se připouští tolerance 2 cm směrem nahoru.

VADY: Jakákoliv odchylka od výše uvedených bodů se musí považovat za vadu, jejíž hodnocení musí být v přesném poměru s odchylkou.

Celkový vzhled

- Dojem nemotornosti, bez ušlechtilosti. Tlustý, ochablý, lenivý pes.

Hlava

- Příliš těžká, pravoúhlá.
- Mozkovna příliš široká, klenuté čelo.
- Příliš zdůrazněný nebo chybějící stop.
- Příliš silně visící, volně převislé pysky.
- Nedostatečná pigmentace nosní houby, okrajů očních víček a pysků.

Oči

- Kulaté, světlé, hluboké uložené nebo vypouklé, příliš velké nebo příliš malé, příliš těsně nebo daleko od sebe posazené. Viditelná spojivka. Tvrdý výraz.

Uši

- Široké, dlouhé, stočené, složené, nasazené příliš vysoko nebo nesené složené dozadu.

Krk

- Tenký, poněkud delší nebo naopak příliš krátký, budící dojem, že se hlava nachází se mezi rameny. Příliš vyvinutý lalok.

Trup

- Horní linie prohnutá nebo klenutá, přestavěná.
- Předhrudí příliš široké nebo příliš štíhlé, žebra plochá nebo naopak sudovitě klenutá.
- Břicho vtažené jako u chrta, nebo visící.

Ocas

- Nedostatečně hustě osrstěný nebo špatně nesený; příliš krátký nebo příliš dlouhý, bez praporce; chybějící "přemet" v pohybu nebo neustálý "přemet" i v klidu.

Hrudní končetiny

- Úhel mezi lopatkou a pažní kostí příliš otevřený.
- Příliš plochá tlapa, nebo příliš sevřené prsty tlapy.

Pánevní končetiny

- Strmé nebo přehnaně zaúhlené hlezno.
- Příliš plochá tlapa, nebo příliš sevřené prsty tlapy.

Tlapy

- Dlouhé, ploché.

Srst

- Krátká nebo kadeřavá, hedvábná, měkká; chybějící podsada.

VYLUČUJÍCÍ VADY:Nosní houba

- Jiné barvy než zcela černá.

Čelisti / zuby

- Předkus nebo podkus a jakákoliv jiná deformace čelisti.

Oči

- Depigmentovaná oční víčka, žluté oči

Paspárky

- Žádné paspárky, jednoduché nebo zakrnělé dvojité paspárky na pánevních končetinách.

Barva srsti

- Jiná než je uvedena ve standardu

Velikost

- Mimo přípustné meze.

Pozn.: Psi musí mít dvě očividně normálně vyvinutá varlata, která se nacházejí zcela v šourku.